

Bonaireaans kind vraagt recht op veilig chillen

Op 10 december 1948, amper zestig jaar geleden, tekende men de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. In 1923 schreef Eglantyne Jebb het handvest dat later het bekende Verdrag voor de Rechten van het Kind werd. Vandaag staat men in veel landen stil bij dit verdrag dat op 20 november 1989 door de Verenigde Naties werd ondertekend en inmiddels is geratificeerd door 191 landen. Hoe komt het dat niet alle landen mee doen of waarom maakt een aantal landen zelfs een nationale aanpassing binnen dit internationale verdrag? Wie beslist er over de rechten van het kind? Wie luistert er naar hun behoeften en waar kunnen ze zich uiten? Hebben kinderen op Bonaire bijvoorbeeld het recht om veilig te kunnen chillen of wacht men gelaten op nieuwe slachtoffers?

Tekst en foto's Christel Cosijn & Richelle van den Dungen Gronovius

Veilig chillen op Bonaire blijkt een groter wordend probleem voor de Bonaireaanse jeugd. Waar vroeger de jongeren langs de waterkant in Playa zaten is het niet langer veilig. Het zo vanzelfsprekende respect voor elkaar maakt ook op Bonaire plaats voor de nadelen van welvaart en economische groei en de niet te onderschatten invloed van internet. De enorme sociale controle op het vriendelijke eilandje wordt minder. Iedereen gaat wat meer zijn eigen gang, de samenleving wordt individueler. De rechten van het kind worden vooral bepaald door volwassenen en niet overal wordt het recht van het kind om gehoord te worden in de praktijk gebracht. Het in beslag nemen van rollerskates en skateboards van jongeren die achter de auto's hangen in het weekend is een politie-actie ter bescherming van ieders veiligheid. Maar toch, wie hoort de dringende vraag van dezelfde jongeren om een ruimte waar ze wél mogen skaten? De stoepen op het eiland lenen zich er niet voor om zich 's avonds ook sportief te kunnen bewegen. Het niet horen van de jeugd nu, is schreeuwen om problemen in de toekomst. De

muggenplaag begon immers ook ooit door het stoppen van het uitvoeren van preventieve maatregelen.

Niet overal heersen dezelfde normen en wetten. Wanneer de artikelen van het verdrag in strijd zijn met religie of wet kan een land ervoor kiezen het Verdrag voor de Rechten van het Kind te ondertekenen met uitsluiting of aanpassing van bepaalde delen. Landen waar abortus niet is toegestaan vanwege geloofsovertuiging geven bijvoorbeeld het ongeboren kind recht op leven, ongeacht oorzaak of gevolg. Landen waarin wettelijk is toegestaan jonge kinderen te huwen, kunnen het kind niet tegelijkertijd beschermen tegen seksuele handelingen met minderjarigen. Besnijdenissen vanwege geloofsovertuigingen die de geestelijke

en lichamelijke gezondheid in gevaar brengen vinden plaats op zeer jonge leeftijd vaak zonder medisch toezicht.

Het is mooi en tegelijkertijd ook moeilijk dat de wereld steeds kleiner wordt. Men weet wat er in buurlanden gebeurt en kijkt machteloos toe, vaak blind voor de ongerijmdheden die onder hun eigen vlag plaatsvinden. In het vrijgevochten Nederland deed in 2006 de NVD een mislukte poging een voet aan de politieke grond te krijgen. De partij voor Naastenliefde, Vrijheid en Diversiteit was een initiatief van pedofielen met op het programma de legalisatie van kinderporno en seks tussen volwassenen en kinderen. In Japan is er weinig bezwaar om tieners seksueel actief te zien. Door middel van internet is er veel amateuristisch pornomateriaal verspreid waaronder ook een weerzinwekkende hoeveelheid beeldmateriaal van kinderen. In Nederland vormt het maken en /of bezitten van dit soort films en foto's met kinderen onder de 18 een strafbaar feit. Ook de digitale politie vist helaas nog te vaak achter het net. Toch is het kind zoals gewoonlijk dubbel kind van de rekening. Doordat pedofielen het verprutst hebben ligt er voor jongeren een steeds groter taboe op eigen ontluikende seksuele gevoelens. Alsof zoenen voor je zestiende een misdaad is! Een chillplek werkt tevens preventief ter voorkoming van

ongewenst gedrag en seksueel misbruik.

De ondergrondse by-site-cultuur op de Antillen maakt ook op Bonaire plaats voor een geëmancipeerde jeugd, die bewust kiest voor andere vormen van liefdesrelaties. Ook op dit eiland provoceren jongeren de samenleving met uitdagende kleding, creatieve teksten en shockerende beelden via internet, schreeuwend om vernieuwing. Waar laat de Bonaireaanse tiener zijn of haar ideeën horen? Op straat, in het park en op het plein zie je vaak groepjes jongeren met elkaar in gesprek. Een middelbare school zonder leerlingenraad waar zelfs het recht op onderwijs door veelvuldige lesuitval uit overmacht met voeten wordt getreden biedt geen soelaas.

De moraal van een samenleving is tijdgebonden en groeit doordat de jonge onderlaag letterlijk genoodzaakt is door de verouderde bovenlaag heen

te stoten. Waar blijft de laagdrempelige ontmoetingsplaats voor tieners op Bonaire? Waar kunnen ze even hun eigen muziek horen of samen een film kijken? Onder sommige oudere tieners worden de gevolgen van het ontbreken van een veilige plaats al merkbaar. Hun chillplekken heten oncharmant 'tjollerhuizen'. Toename van criminaliteit en de afwezigheid van vervangende normen en waarden op relationeel vlak wanneer de oude worden verworpen zijn hier zeker debet aan. Zij ontwikkelden een onwenselijk alternatief. De maatschappij sloot, onwetend over de gevolgen, de ogen voor de behoefte aan hulp tijdens de individuele ontwikkeling en bood weinig kans om een menswaardig bestaan te leiden.

Wanneer de mens in het algemeen en het kind in het bijzonder, niet op de overlevingsstand hoeft te staan en niet hoeft te vechten voor zijn basisbehoeften, kan het zijn intellect ontwikkelen. Deze intellectuele ontwikkeling komt uiteindelijk de gehele gemeenschap ten goede. Wanneer de uitvinder eerst op jacht moet voor zijn eten, zal hij minder tijd overhouden om zijn gedachtegoed uit te werken. De meeste filosofen, wetenschappers en geniën bevinden zich onder onze kinderen totdat ze hun creativiteit moeten inleveren aan de volwassenen die blind zijn voor hun capaciteiten en andere mogelijkheden.

Iemand die opgroeit met meerdere mogelijkheden om zich te ontwikkelen zal later graag wat terug doen, jong geleerd is immers oud gedaan.

Nu er in deze tijd zoveel gebouwd wordt op Bonaire en geld wordt gepompt in vernieuwingen ontstaat er weer hoop. Gaat onze kersverse gezaghebber Thodé het gesprek aan met zijn minderjarige burgers? Wordt er geïnvesteerd in een levende toekomst of alleen in steen? Gelooft onze burgervader in de politieke bewustwording van de toekomstige bestuurders? Een avondstraatverbod voor kinderen zonder begeleiding van volwassenen heft de duidelijke behoefte aan een hang-out voor deze groep niet op. Een plaats waar jongeren tussen de twaalf en zestien veilig kunnen chillen is hard nodig. Waar ze los van de taboes en kritiek van ouderen vrij kunnen brainstormen over de wereld waarvan zij deel uit maken. Kinderen corrigeren elkaar en leren van elkaar sneller dan van ouderen. Wij willen graag dat ze evenwichtige mensen worden met een gezonde kijk op zichzelf én het leven. Dat ze een aantrekkelijk voorbeeld zijn voor de nóg jongere kinderen. Onze jongeren hebben nu vooral het recht om te leren wat niet mag. Krijgt onze Bonaireaanse jeugd ooit recht op een waardevol alternatief: een ruimte om veilig samen te chillen?